

CHWAŁA NA WYSOKOŚCI BOGU

„Chwała na wysokości Bogu” należy do kanonu starochrześcijańskich hymnów kościelnych, wychwalających i oddających cześć Trójcy Przenajświętszej. Śpiewając go, z radością wyznajemy, że Jezus Chrystus unizony i zmartwychwstały jest naszym Panem. Ta liturgiczna wzniosła pieśń, uważana wręcz za klejnot starożytnej modlitwy Kościoła, stanowi wzmocnienie wezwania „Panie zmiłuj się nad nami”.

Hymn ten jest obecnie śpiewany podczas Mszy świętych w każdą niedzielę z wyjątkiem Adwentu i Wielkiego Postu oraz w uroczystości i święta. Nosi on również nazwę „**hymnu anielskiego**”, ponieważ jego pierwsze słowa są dosłownym powtórzeniem przesłania aniołów skierowanego do pasterzy na polach betlejemskich w noc Bożego Narodzenia, dlatego początkowo hymn ten wykonywano tylko w święto Narodzenia Pańskiego. W starożytności chrześcijańskiej jego intonowanie było wyłącznym przywilejem papieża i biskupów. Na początku drugiego tysiąclecia przyjętą się zwyczaj śpiewania tej pieśni przez każdego celebrycę Mszy świętej we wszystkie niedziele i święta.

Hymn „Chwała na wysokości Bogu” jest modlitwą uwielbienia i dziękczynienia. Wygłaszając go o nic nie prosimy, ale wystawiamy Boga Ojca, a wraz z Nim oddajemy cześć wcielonemu Synowi Bożemu, który zasiada po Jego Prawicy, jako apokaliptyczny Baranek, zwycięzca grzechu i śmierci.

Po aklamacjach odnoszących się do dwóch pierwszych osób Trójcy Świętej, w samym sercu hymnu znajduje się trzyczęściowa litania zawierająca błagania i słowa uwielbienia skierowane do Chrystusa, zakończona formułą trynitarną ku czci wszystkich trzech Osób Boskich. Śpiew hymnu „Chwała na wysokości Bogu” zachęca nas, uczestników liturgii, do rozbudzenia w sobie pragnienia, aby całe nasze życie było oddawaniem chwały Bogu. Przynagla nas do otwartego przyjęcia prawdy o tym, że wszechmogący Bóg w swoim Jednorodzonym Synu uczynił nas swoimi dziećmi.

(Zdj. <http://www.liturgia.bydgoszcz.pl>)